

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Πρὸς τὸ παρὸν κανέτα σπουδαῖον δὲν συμβαίνει,
ὁ Ποστολάκας μόνον φυλακισμένος μένει,
ἢ φύλαξ τοῦ Μουσείου, ὁ τομισματογνώμων,
ποῦ πάντα μ' ἕνα σάλι ἐφαίνεται ὅτ' ἄν δρόμον,
καὶ ἦτο ὄντως τύπος τιμῆς καὶ εὐδαιμονίας
μακρὰν τῆς τύβης ἄλλω, μακρὰν τῆς κοινοῦ.

Τὰ τοῦ δακτυλιδίου ἀκόμα εἶτε σκοῦρα
καὶ γίνεταί ἀντάρη καὶ ἀνακατοσοῦρα,
καὶ δὲν ἔμπορεῖ κανένας ὅτ' ἄλλοτ' ἢ πρόδη
εἰ διάβολο θὰ γίγη μ' αὐτὸ τὸ δακτυλίδι,
ἀλλ' ἔως νὰ τελειώσῃ τὸ τόσο νταραβέρι
αὐτὸ εἰς τοῦ Ζωγράφου λαμποκοπᾷ τὸ χέρι.

Ἀρχίζουσι τοῦ Συλλόγου αἱ συνεδρίαί πάλιν
καὶ ἐπαρασιόσεις βλέπω καὶ πόλεμον καὶ ζάλην,
καὶ ἀκούω εἰς τὸ βῆμα τὸν δικηγόρον Στουπην,
προκαταχλισμαῖον ὑποδηγητήν,
νὰ κατακεραυνώσῃ τὸν τύραντον Τρικούπην
μὲ ὀφθαλμοῦς πορίους καὶ γλώσσαν δυνατήν.

Ἐπὶ δὲ σκόνης νέφη ἐψώνονται βιαίως
ὁ λίθος κατετέθη ὁ ἀπροσωνιαῖος
καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῶν ἀδελφῶν Βαλλζάνων
ἐν μέσῳ ἐγκωμίων καὶ ὕμνων καὶ παιάνων,
ἐφ' ᾧ χαρὰν μεγάλην ἔχάρη ὁ καθένας,
οἱ ἀναγνώσται ἔλοι καὶ οἱ φιλομαθεῖς.

Κι' ἄμα κρισθῆναι θὰ τρέξῃ ὁ Γιάννης καὶ ὁ Κώστας
καὶ θὰ γεμίσῃ ἔλη ἀπὸ φιλαναγνώστας.
Πλήν πεποιθὸς ὅτ' ἄν νέων Ῥωμηῶν τὰς κεφαλὰς,
ὅτ' ἄν φιλομαθείαν τῶν καὶ τὴν ἀνατροφήν,
πιστεῖω πῶς καὶ ταῦτες τὰς βίβλους τὰς πολλὰς
θὰ τὰς σουφρώσουσι ἔλας χωρὶς ἐπιστροφῆν.

Κι' ἔως καὶ αὐτὴ νὰ μείνῃ χωρὶς σοφὰ κρισιτάγια,
χρυσῆ Βιβλιοθήκη μὲ ἀδεζατὰ ντουλάπια,
καθὼς καὶ τὸ Μουσεῖον γῆ Μαδιὰμ ἐφάρη,
καθὼς θ' ἀδεζάσουσι ὅλα μὲ τρόπο καὶ ἀγάγια,
καὶ τότε πρὸ θ' ἀρχίσουσι νὰ κλαῖνε οἱ Βαλλζάνοι
γιατὶ τὰ χρήματά τ' ἄν δὲν τὰφαγαν στραγάλια.

Λουρὸς

Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Μὰ πεταλούδα πλουμιστὴ ὅτ' ἄν κῆπο φτερονγίλει
καὶ σ' ἕνα ῥόδο δροσερὸν τρεμουλιαστὰ καθίλει
Κουνεῖ μὲ πόθο τὰ φτερά καὶ σκύβει σὰν νὰ θέλει
Ν' ἀφίση λίγο χροῦδι τῆς, νὰ πάρῃ λίγο μέλι.

Ὅταν τὰ χεῖλη θὰ κολλῶ σὲ ῥοδινοῦ στόμα
Προσὸ γάλλῃ σὲ χεῖλη σου τὸ φίλημά μου ἀκόμα,
τὴν πεταλούδα τὴν τρελλὴ αὐτὸ θὰ μοῦ θυμίσῃ
Ποῦ σ' ἕνα ῥόδο δροσερὸν τρεμουλιαστὰ καθίλει

Σπυριδίου

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ J. E. HARRISON

Ἡ δεσποινίς J. E. Harrison, ἦτις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διατρίβει ἐν-
ταῦθα, εἶνε γνωστὴ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ πολλῶν ἀξιολόγων αὐτῆς φιλολογικῶν
ἔργων. Ἰδιαιτέρως ἐνέκυψε περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν, καὶ εἰδικῶς εἰς τὰ τῆς
ἀρχαίας ἀγγειοπλαστικῆς, λίαν ἐνδιαφερούσας περὶ τῶν ἀντικειμένων τού-
των ποιήσασα ὁμιλίαν. Μίλος τῆς ἐν Λονδίῳ «Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας»
καὶ διαφόρων ἄλλων φιλολογικῶν συλλόγων, ἡ Δεσποινίς Harrison εἶνε
πλήρης ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κόσμον. Ὅθεν παραστα-
τικῆ τῆς ἐνθουσιώδους ταύτης διαθέσεως αὐτῆς, εἶνε τὸ ἔνδυμα τῆς Πηνελό-
πης, ὅφ' ὃ ἐγένετο ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν αὐτῆς. Ἄξια λόγου πολλοῦ ἔργα αὐ-
τῆς μεταξὺ πολλῶν ἄλλων εἶνε καὶ τὰ ἑξῆς :

Μῦθοι τῆς Ὀδυσσεύς ἐν τῇ τέχνῃ καὶ τῇ γραμματολογίᾳ, Εἰσαγωγι-
καὶ Μελέται περὶ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης, Διάφορα πρωτότυπα ἄρθρα περὶ
τῆς μυθολογίας τῶν ἐπὶ τῶν ἀγγείων εἰκόνων δημοσιευθέντα ἐν τῷ Journal
of Hellenic Studies καὶ ἐν τῷ Magazine of Art. Σκοπὸς τῆς εἰς Ἀθῆ-
νας ἐπισκέψεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶνε κυρίως ἡ μελέτη τοπογραφικῶν
τινῶν ζητημάτων, καθῆσον ἀνίλαβε τὴν μετάφρασιν τοῦ πρώτου βιβλίου
τοῦ Πανσανίου (τῶν Ἀττικῶν) μετ' ἀρχαιολογικῶν σημειώσεων. Ἐν Ἀγγλίᾳ
κυρίως διδοὶ ἀναγνώσματα περὶ τῆς ἑλληνικῆς τέχνης καὶ μυθολογίας ἐν τῷ
Βρετανικῷ Μουσείῳ, ἐν τῷ τοῦ South Kensington καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
τῆς Λιβερπούλῃς, Βερμηγιάμης καὶ ἄλλων μεγαλοπόλεων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ
νὰ μεταδώσῃ τὸν ζῆλον πρὸς τὴν ἑλληνικὴν τέχνην.